

Matěj Urbaczka

Věkem už nejsem žádný cucák, ale pořád jsem dost blbej na špatná rozhodnutí... Matěj už nějakou dobu běhá, a to většinou v okolí Třince, kde žije. Snaží se pořád něco dělat, ať už slack, kolo, longboard, taky hraje na kytaru, má rád zpěv a knihy...

Zájmy: běh, slackline, kolo, longboard, kytara, zpěv, knihy..

Motto: „Nejsi-li na hraně, zabíráš moc místa!“, „Někdy prostě musíš!“

Kdy jsi s tím, co děláš začal? Jak dlouho se tomu věnuješ?

Hýbal jsem se už od dětství. Kolo (závodně), turistika, běhání okolo baráku, vlastně cokoliv, co se dalo dělat venku, jen nesedět doma. Vážně běhám asi 5 let možná trošku déle.:

Který byl tvůj první závod? Nebo impulz, kdy sis řekl: to mě baví, to chci dělat.

První závod jsem běžel, když mi bylo 12. Byl to běh do vrchu (na Javorový). Málem jsem umřel, ale v dětech jsem si vyběhnul 2 místo. Impulz přišel v 15, když jsem bez většího tréninku uběhl s tátou 51Km. To jsem teprve málem umřel! Bolelo mě úplně všechno, ale na druhý den jsem si řekl, že dokážu být lepší a hned jsem na tom začal makat, protože jsem věděl, že tahle bolest je ta pravá, že to je droga, kterou potřebuju...

Běžný den.

KAFE, škola (VŠB- TUO), běh, běh, běh, roller, seroš a spáááánek.:) A hoodně dobrého jídla!

Kolikrát týdně trénuješ?

Every day... Minimálně 7x

Letošní cíl?

100 miles of Istria! Ale jinak je cíl stále stejný. Bavit se, běhat a být co nejlepší!

Co ti to dává a co ti to bere?

To není krátké povídání...J Jednoduše, běhám, abych žil. Žiju, abych běhal. Ovšem, co mi to bere... Někdy jdou kamarádi ven, na jídlo, pivo, sk8 nebo se prostě jen baví někde... Já jdu na trénink. Kdykoliv i když mi říkají, že jsem magor, jít běhat v takovémto počasí, rozpoložení atd... Díky kamarádi, že tady jste!:-)

Bez čeho nemůžeš začít den?

Bez dobrého KAFE a pocitu, že den můžu prožít naplno...

Tvůj vzor

Scott, Kilian, Krupička, Brunner... Tihle lidi mají jedno společné. Společnou touhu, přání, smysl života. Něco dělat a být v tom lepší než ostatní. Někteří mají talent a někteří se prostě jen zvedli a chtěli, začali něco dělat.

Nejlepší hláška/vtip, který jsi třeba za poslední dobu slyšel/a

Co mě rozesmálo naposled byl komentář pod fotkou s Five fingers. Komentář zněl: „A není to trošku NEPŘIROZENÉ, nebo nebolí z toho chodidla? Tam musíš cítit každý kamínek ne?“